

lande, der ikke har nogen mulighed for at tilslutte sig konventionen. Der kan i øvrigt være grund til at tro, at de to lande, hvis industrier vil høste de største pekuniære fordele af Europapatentordningen, vil være USA og Japan. Det er ikke en angribelig udnyttelse af ordningen, at USAs og Japans borgere kan heste fordel af den, uden at borgere fra de lande, der tiltræder konventionen, kan udstrække et europæisk patents gyldighed til disse to lande; og lige så lidt vil det være en angribelig udnyttelse, at danske borgere ville kunne få Europapatent, selv om et Europapatent ikke gælder for Danmark.

Den største del af de danske virksomheder er patentpassiv. Med den nugældende patentlov er disse virksomheders kontakt med begrebet patenter begrænset til, at man årligt skal overvåge den for virksomhedens tekniske område relevante andel af omkring 6000 offentliggjorte eller i hvert fald omkring 3000 fremlagte ansøgninger om patent og overveje, om man, såfremt patent udstedes, kan komme i en krænkende situation. Antallet af sager om patentkrænkelse ved domstolene lader formode, at de patentpassive klarer denne kontakt med patentverdenen på tilfredsstillende måde under den nugældende lov.

Ved Danmarks ratifikation af Den europæiske Patentkonvention vil en væsentlig del af de forventede mindst 30.000 årlige Europapatentansøgninger også gælde Danmark. Hvis nemlig konventionen skal have den ønskede tiltrækningskraft, må det være forholdsvis billigt for en ansøger om Europapatent at designere også Danmark (anslået kr. 600-700.-).

Dertil kommer, at i en for Danmark designeret ansøgning kun patentkravene, ikke beskrivelsen i sin helhed, skal oversættes til dansk. Det må derfor forventes at blive relativt billigt at lade en europæisk patentansøgning gælde for Danmark under behandlingstiden for den europæiske patentmyndighed, anslået til 3-5 år. En verserende ansøgning med gyldighed for Danmark vil give en vis præventiv beskyttelse og vil være et velegnet, og altså relativt billigt, middel til for en udenlandsk virksomhed at skræmme potentielle danske konkurrenter bort fra markedet. Når det skønnes, at truslen fra en dansk konkurrent ikke længere foreligger, og når omkostninger bliver højere på grund af ud-

stedelse af det europæiske patent, kan man i mange tilfælde med sindsro opgive ansøgningen og har således på enkel og billig vis holdt den danske konkurrent ude. Det må derfor ventes, i øvrigt i overensstemmelse med Industrirådets forudsigtelse, at antallet af patentansøgninger med gyldighed for Danmark vil stige væsentligt, til dels med ansøgninger indleveret uden realistisk ønske og forventning om at føre til patent. Selv om den i lovforslagets bemærkninger (s.20) givne formodning om en relativt beskedent stigning i antallet af i Danmark gældende patenter skulle holde stik, er det urealistisk ikke at regne med en relativt betydelig større stigning af antallet af patentansøgninger, ansøgninger som dansk industri og håndværk er nødt til at tage alvorligt.

For en dansk, hidtil patentpassiv virksomhed vil situationen da være en ganske anden end nu. Det er ikke længere tilstrækkeligt at overvåge og vurdere sit eget tekniske områdes andel af de 6.000 årlige patentansøgninger, der foreligger på dansk, for at undgå risiko for krænkelse. Andelen af årligt måske 30-35.000 patentansøgninger - der kun foreligger på engelsk, tysk eller fransk - skal gennemgås, hvilket nødvendigvis må medføre en stærkt stigende økonomisk belastning.

De danske virksomheder vil ved Danmarks ratifikation af de to europæiske konventioner stå over for et meget væsentligt sprogproblem. Den europæiske sagsbehandling skal nemlig foregå på engelsk, tysk eller fransk. Selv med sædvanligt (godt) skolekendskab til engelsk og tysk vil kun få kunne sætte sig ind i akterne til en patentsag, der er behandlet på et af disse sprog; og akterne i en sag, der er behandlet på fransk, vil være lukket land for de fleste.

Ifølge konventionerne og lovforslaget skal patentkrav og muligvis også beskrivelse foreligge på dansk. Ved bedømmelse af en krænkelsesrisiko eller muligheden for at nedlægge indsigelse og navnlig i konfliktsituationer er det imidlertid væsentligt, at man også har adgang til (dvs. er i stand til at læse indholdet af) sagens øvrige akter.

For at undgå risikoen for krænkelse - og for at kunne udnytte retten til at nedlægge indsigelse - må de fleste danske virksomheder søge hjælp udefra. Også dette vil belaste virksomhederne.